

rest muligt, saa meget mere, som de jo i andre Foreninger, saaledes f. Eks. i den store sjællandske Østifternes Kreditforening have det, og naar man der kan lade Interessenterne gøre Brug af denne Valgret, hvorfor skulde man saa ikke lige saa godt kunne lade dette ske i de andre? Jeg gaar derfor ud fra, at dette Ting bør gaa med til at give dem denne Ret.

Vi kom i 1896 til et Kompromis, men dette var, som saa mange andre Kompromis'er, ikke tilstrækkelig klart, en forstod det paa den ene, en anden paa den anden Maade. Jeg skal ikke fordybe mig i, hvem der havde Ret, men sikkert er det, at det staar hindrende den Dag i Dag for, at det kan blive ordnet saaledes, at Interessenterne kunne være tilfredse. Derfor er jeg den ærede Forslagsstiller taknemmelig, fordi han er kommen med dette Forslag, som siger: Lad os se at faa dette Tvistspørgsmaal ud af Verden, saa Realiteten i Fremtiden kan blive, at Interessenterne faa Ret til at vælge Vurderingsmændene. Men dette er vist ikke saa nemt, for vi maa huske paa, at Landbruget har nu en Gang stillet sig paa et andet Standpunkt. Det har i Virkeligheden stillet sig paa det Standpunkt, at de holde paa, at Interessenterne ikke skulle have Valgret, men kun Indstillingsret. For at altsaa det Krav, vi stille, med en vis Kraft kan blive fremsat fra dette Ting, vil jeg haabe, at vi nu her fra Tinget kunde indstille enstemmigt til Landstinget, at vi ønske denne Sag ordnet efter Interessenternes Ønske, og at det maa ske snarest muligt. Vi vide jo ikke, hvor længe Samlingen varer, og skulde vi ikke faa det igennem i denne Samling, tror jeg, Striden vil blusse op paa ny. Den er jo temmelig stor ovre i Jylland. Derfor vil jeg anbefale, at denne Sag gaar herfra varmt anbefalet fra alle Sider op til Landstinget for at se, om ikke det, at den kommer saa enstemmigt herfra, dog kunde gøre, at vi kunde faa denne Forandring, saa vi kunde blive fri for denne Strid i Fremtiden.

Frederiksen: Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) udtalte, at der kunde ligge nogen Fare i at lade Interessenterne i Kreditforeningerne selv vælge deres Vurderingsmænd. Det synes jeg egentlig ikke, der kan. Naturligvis kan der jo komme en og anden mindre Valgkamp ved et Valg af Taksationsmænd eller Repræsentanter; men jeg tror ikke, det rummer nogen Fare for Kreditforeningernes Ro, Trivsel og Vækst. Østif-

ternes Kreditforening har jo, som det er blevet fremført af forskellige Talere, altid haft det saaledes, at de ved almindelig Valgret have valgt baade deres Repræsentanter og deres Taksationsmænd, og de have saa vidt mig bekendt altid været veltilfredse med dette. Og denne Kreditforening er jo dog den største af Landets Kreditforeninger, og naar det kan gaa paa denne Maade der, maa det sikkert kunne gaa paa en lige saa god og rolig Maade i de andre.

Jeg mener derfor ogsaa ligesom den sidste ærede Taler (Ravn), at det vil være rigtigt, at Folketinget udtaler sin Tilslutning til det lille uskyldige Forslag, her foreligger. Jeg tror, det snarere vil skabe Ro om Forholdet, ogsaa ovre i Jylland, naar det bliver ordnet saaledes, som det er foreslaaet her i dette Forslag. Det vil snarere skabe Ro end Uro, saa jeg vil ogsaa gerne være med til at anbefale dette Forslag til Vedtagelse her i Tinget og til hurtig Fremme.

Deuntzer: Den Lovbestemmelse, her er Tale om, har jo været Genstand for en Del Tvivl, og det maatte den ogsaa blive efter hele sin Affattelse og den Plads, den indtager i Loven. Efter min Mening er den ogsaa særdeles tvivlsom, og jeg skulde nærmest være tilbøjelig til at tro, at den Fortolkning, som hidtil er fulgt i Indenrigsministeriet, naar man ser paa Sagen rent juridisk, var den rigtige Fortolkning. Det forekommer mig at være en Fordel, at man kunde faa fjernet denne juridiske Tvivl ved en klar Bestemmelse, en Bestemmelse, som lader den omtvistede Lovregel udgaa af Loven. Og da tillige det nu foreliggende Forslag løser Spørgsmaalet paa en saadan Maade, at det kommer til at stemme med Sagens Natur og Aanden i den Lovgivning, vi have om Kreditforeningerne, vil jeg tillade mig paa det bedste at slutte mig til de Anbefalinger, der, saa vidt jeg har hørt, fra alle Sider i Salen har lydt for Forslaget.

Indenrigsministeren (P. Munch): Og saa jeg kan anbefale dette lille Lovforslag til hurtig Fremme. Med Hensyn til selve det omstridte Fortolkningsspørgsmaal er det mit Indtryk, at Grundene ere stærkest for den Opfattelse, som hævdes af det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen). Det synes mig, at saaledes som Bestemmelsen staar, som en af 4 Betingelser, der alle begynde med „at“, maa den nærmest henregnes til disse Betingelser. Nu er der